

[Dorte Bennedsen]

efteråret eller først på vinteren. Det skal det af gode grunde, for så er perioden udløbet.

Det vil sige, at landbrugsministeren altså opnår, at han kan få lov at gå til valg uden at have lavet nogen form for indgreb over for dansk landbrug, og det synes jeg er meget beklageligt, for det vil sige, at der går 2-3 år, inden der sker noget som helst.

Så siger ministeren: Ja, så kan vi glæde os over det i valgkampen. Jamen jeg er nødt til at sige, minister, at det selvfølgelig altid er rart at have noget at banke andre oven i hovedet med i valgkampen, men vi er faktisk mere optaget af, om vi nu ikke kunne komme i gang med at få gjort noget ved disse problemer.

Ministeren siger, at vi skal vurdere alle styringsinstrumenterne. Jeg har lige siddet og bladet i konsensusrapporten. En række af disse spørgsmål er jo stillet; det er vurderet i 1987. Vi tog dem bare ikke op alle sammen, vi tog dem ikke i anvendelse.

Men det, der egentlig gør mig bekymret, er, at ministeren i sin redegørelse siger, at det her ikke må ende i endeløse talrækker, postulater og problematiseringer. Det er alt for let at afspore debatten på den måde. Hun siger også et sted: Der er ingen tvivl om, at vi aldrig kan blive enige om alle tingene i dette her; der vil altid være forskellige holdninger til forskellige ting. Men så understreger hun, at det er vigtigt at komme i gang. Og så står ministeren her i dag og siger: Jamen det kan altså ikke være nu; vi er nødt til at have en konference, og vi er nødt til at have et godt tidsrum, og det er vigtigt at få det vurderet.

Det lyder pænt og rigtigt og udmærket, men samtidig sidder jeg med ministerens pressemeddelelse fra Bergenkonferencen, hvor hun siger: Bergenkonferencen viser imidlertid, at manglende beslutsomhed og manglende evne til i et tilstrækkeligt højt tempo at gennemføre et forpligtende internationalt miljøsamarbejde i dag er en selvstændig trussel mod miljøet. Det skal vi lave om på.

Jamen vi kender England, der ikke vil gøre noget ved deres kraftværker. USA ville altså ikke gøre noget ved CO₂'en i Bergen. Jeg er da helt overbevist om, at USA også siger: Det er, fordi vi skal – jeg ved ikke, om de skal have konsensuskonferencer – vi må undersøge, vi må vurdere styringsinstrumenterne, vi må vurdere konsekvenserne. Og det ved jeg i hvert fald at englænderne siger.

Selvfølgerlig går folk ikke ud og siger: Det er, fordi vi ikke vil gøre noget. De har uanede mængder og rækker af gode argumenter for, at det ikke skal være i dag, men først i morgen eller næste år. Og jeg synes, at ministeren med sine egne ord her i pressemeddelelsen skulle sige: Jamen det kan ikke nytte noget; vi når aldrig til en 100 pct.s enighed om det her. Det bliver i sidste ende et spørgsmål om valg. Vi må gå ind politisk og vælge nogle styringsinstrumenter og så beslutte os for dem i dette spørgsmål. Vi kan snakke fra nu af og til næste påske og længere endnu, hvis vi hele tiden skal vurdere og gøre ved og undersøge, hvis vi ikke på et tidspunkt stopper op og siger: Nu skal det altså være! Det er det, ministeren har sagt på sin pressekonference, og jeg synes, hun skulle tage konsekvensen af det – også herhjemme.

Knud Lind (FP):

Jeg er ikke enig med den foregående taler i, at vi kan snakke fra nu af og til påske, for jeg er ordfører i en sag lidt senere i aften, og modsat hvad man ellers forventer, er jeg derfor nødsaget til at gøre det lidt kort i dag.

Men jeg vil sige til miljøministeren, at jeg tror, miljøministeren har fået det forkert ind; der var nogle, der sad og snakkede med miljøministeren, da jeg var oppe første gang.

Jeg har ikke sagt, at landbruget ikke sviner.

Jeg har til gengæld sagt, at landbruget i redegørelsen har fået en hel del anklager, men der står samtidig – og det skal ministeren trods alt roses for – at man ved, de faktisk har gjort en hel del.

Men det, der står tilbage, er reelt, at man i konklusionen må konstatere, at miljøplanens mål om en halvering af kvælstofudvaskningen altså ikke kan nås i 1992 eller senere med de iværksatte initiativer.

Så kan man jo overveje, om man skal forfølge landbruget yderligere. Jeg kan ligesom forstå, at landbrugsministeren nu skal tages som gidsel i denne sag. Det var da også en kedelig opgave at få, for der står jo: »Det er derfor nødvendigt at tage vandmiljøplanens landbrugsdel op til fornyet overvejelse.« Efter hvad jeg kan forstå, skal den altså sparkes over hos landbrugsministeren.

Nu kan det være, at landbrugsministeren er en meget besindig mand, som kigger meget nøje på tingene og meget længe på tingene, og det